

Nhớ Bạn Đồng Khóa

TRẦN SĨ HUÂN

(Khóa 2 KSCC SAIGON 1954)

Trước năm 1945, trường Công Chánh đặt tại Hanoi. Sau thế chiến thứ hai kết thúc, khi người Pháp trở lại Đông Dương thì trường Công Chánh tiếp tục hoạt động ở Saigon kể từ năm 1947.

Xin tạm gọi khóa đầu tiên này là khóa 1 Cán Sự Công Chánh Saigon. Chúng tôi thuộc khóa 3 với 24 sinh viên Việt Nam và một người Cao Mên là anh Tchim Tái Heng... Năm đầu, chúng tôi học tạm ở trường Luật Saigon, sau chuyển đến lầu tử Tổng nha Công Chánh ở đường Pasteur. Năm thứ hai, dời về trường mới trong khuôn viên trường Pétrus Ký, do ông Guyau Ingenieur en Chef làm Giám Đốc và ông Trần Quang Nghiêm làm Giám thị.

Vừa rồi, anh Phạm hữu Thế vượt tuyến qua ở Tustin (CA.), đọc lá thư AHCC thấy địa chỉ tôi nên viết thư thăm. Sau hơn 33 năm, nhìn nét chữ của anh, tôi hình dung muốn tượng dáng người khắc khổ của anh lúc đi học (vì từ ngày ra trường Cán Sự năm 1952 đến nay tôi không có dịp gặp lại anh). Lúc ấy chúng tôi đặt cho anh cái danh hàm Bác Sĩ kiêm thi sĩ vì vào giờ Hygiène générale của giáo sư Ngô quang Lý, anh P.H. Thế là người nổi bật nhất, thường hay làm thơ đối đáp với BS. Lý và nói về cách ngừa các bệnh truyền nhiễm, thao thao bất tuyệt. Anh Thế than thở qua đây bố vợ, vợ con còn kẹt bên nhà, thiếu thôn, giấy tờ trợ cấp xã hội chậm trễ, may gặp anh Tôn thất Toại cũng là bạn đồng khóa giúp đỡ nên anh thấy an ủi phần nào, thể hiện một cách thực tế, tình ái hữu Công Chánh nơi xứ lạ quê người...

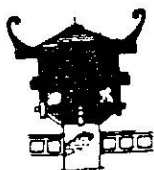
Sau năm 1952, do cuộc chiến ngày càng sôi động, một số sinh viên phải nhập ngũ nên việc tổ chức lớp Kỹ sư cũng bị trở ngại. Tuy nhiên nhờ ở sự cố gắng và thiện chí của giáo sư TRẦN VĂN BẠCH mà khóa 1 kỹ sư Công Chánh Saigon đã được khai giảng với một số cán sự khóa 1 và khóa 2 Saigon cùng một số cán sự tốt nghiệp ở Hanoi trước kia. Riêng khóa 2 KSCC Saigon chúng tôi cũng phải chờ một năm cho đến tháng 7/1953 mới khai giảng tại trường

Kỹ Thuật Trung Cấp ở đường Chasseloup Laubat, gần cầu Thị Nghè, và phải học liên tục 12 tháng cho đến tháng 7/1954 mới tốt nghiệp. Khóa này cũng gồm nhiều thành phần vì ngoài số Cán Sự Công Chánh Saigon khóa 3, còn có một vài anh ở ngoài vô như Lương văn Ôn ở Pháp về; anh Hà Thúc ở chiến khu ra, anh Dương hồng Viên ở Đại Học Khoa Học qua...; khi tốt nghiệp vào dịp Song thất 1954, khóa này chỉ có 18 người gồm các anh Trần minh Sử, Hoàng đình Khôi, Nguyễn Long Tiết, Hoàng ngọc Thâu, Hà xuân Mai, Vũ xuân Thái, Phạm ngọc Xuyên, Nguyễn văn Ngân, Nguyễn ngọc Ân, Tôn thất Toại, Bửu Hiệp, Nguyễn ngọc Dú, Ngô công Khanh (chết năm 1976 tại bến bờ Mã Lai khi đi tản) và tôi.

Anh Toại, anh Hiệp và tôi hiện ở Cali. nên thỉnh thoảng còn gặp nhau thăm viếng, chứ các bạn khác thì ở xa quá, cách trở ngàn trùng thật khó mà có dịp gặp lại nhau.

Năm ngoài (1984) nhân dịp đi Âu Châu, chúng tôi có liên lạc với anh chị Phạm ngọc Xuyên ở Paris. Trước khi đi, tôi nhận được thư của anh Xuyên dẫn dò đường xá hướng dẫn đến ở lại nhà anh, còn chị thì điện thoại liên liên cho nhà tôi hỏi ngày giờ đến Paris để đi đón. Sự ân cần, sốt sắng của anh chị Xuyên đã làm cho chúng tôi hết sức cảm động và phấn khởi. Thật vậy, khi đến Paris vào ngày thứ hai, chị Xuyên và cháu gái đã nghỉ việc ở nhà để lái xe đón chúng tôi ở Gare du Nord (vì chúng tôi đi aeroglisneur/Hooverspeed và xe lửa từ London đến Paris). Chúng tôi đến gặp lúc anh Xuyên mới được thăng chức, công việc bàn giao bận rộn, vậy mà anh chị cũng tổ chức gặp mặt anh em Ái Hữu Công Chánh tại nhà hàng Sông Hương tối thứ bảy 29/9/84 và đưa chúng tôi đi xem các thắng cảnh, trường Ponts et Chaussées, tháp Eiffel, Paris by night v.v... Nhìn lại mới ngày nào anh Xuyên còn là một sinh viên hào hoa nhất mực và tôi là người bạn trẻ nhất lớp của anh, thế mà nay ai cũng có dâu, có rể, có cháu ngoại xum vầy... Thôi gian qua mau những tình Ái Hữu Công Chánh vẫn đậm đà bất diệt!

Trong một lúc lái xe dọc bờ sông Seine, chợt thấy mây tà áo Việt Nam tha thướt, anh Xuyên hỏi tôi năng Cali lúc

XEM TIẾP TRANG 185